

Wie aan het Westland denkt, denkt aan glastuinbouw. Maar hoeveel watersporters weten dat deze gemeente onder de rook van Den Haag een fantastisch vaargebied herbergt, met prachtige en vooral rustige watertjes en een enkel meertje? Die rust zou je in een landschap waar aan de horizon de hoge bebouwing van de Randstad oprijst, niet verwachten. Lage bruggen en beperkte diepten zijn de oorzaak van de kalmte op het Westlandse water. Om in dit gebied te varen heb je dan ook een speciale boot nodig. Bijvoorbeeld de Westland Classic 825, met een extra lage kruiphoogte van 1,55 meter en een diepgang van slechts 80 cm.

ALBERT EEFING EN YVONNE ZWAAN

Ontworpen voor lage bruggen

Een kruiphoogte van 1,55 meter is op zich niets bijzonders. Maar dat wordt anders als daarbij ook nog een stahoogte van 1,85 meter in de kajuit is gerealiseerd. We mogen dan ook gerust stellen dat Kees Kornaat, bekend van onder meer de Roeier, een slimme boot heeft getekend.

De werf, Gebroeders Bol uit Monster, heeft er een stevige, sober uitgevoerde, maar vooral bruikbare boot van gemaakt. Bruikbaar voor deze buurt, maar natuurlijk ook geschikt voor andere gebieden in Nederland, met name daar waar de vaste bruggen laag zijn en het water ondiep.

De scheepswerf is overigens geen onbekende in het Westland, want het bedrijf – voorheen opererend onder de

naam Van Waveren – bestaat al 150 jaar.

BAKDEK

De opdrachtgever koos voor een bakdekker, om zo extra hoogte en ruimte in de kajuit te creëren. Om in de kajuit die stahoogte van 1,85 meter te kunnen bereiken, is op het bakdek nog een verhoging aangebracht. Deze aanpak heeft resultaat gehad, want de Westland Classic biedt ondanks haar bescheiden afmetingen zelfs voor wat langere reizen voldoende leefruimte. De consequentie van een bakdek is natuurlijk wel, dat het voordek op een hoger niveau ligt dan het gangboord en daardoor wat lastiger begaanbaar is. Bovendien ontbreekt bij deze boot – die rondom wordt omlijst door een

massieve, halfronde voetlijst – een reling, simpelweg omdat die bij dit ontwerp nu eenmaal niet past. De toegang naar het voordek wordt gevormd door een stuk oplopend gangboord, eindigend met een trede. Vooral als je terugloopt doet dat sterk hellende vlak een beetje vreemd aan, met name door die echte trede die eraan vooraf gaat. Daarom overweegt de werf hier een tweede stap toe te voegen. Op de in het voordek aangebrachte verhoging staat een houten mastje, dat gemakkelijk en zonder vergrendeling naar beneden kan worden geklapt. Handig, want dat zal nog wel eens nodig zijn met al die lage bruggen in deze buurt. Voor de veiligheid had de mast overigens best wat langer mogen zijn. Een langere mast

